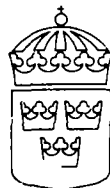

Regeringens proposition 1993/94:102

Ändring i lagen (1988:15) om förbud mot
radarvarnare

Prop.
1993/94:102

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 2 december 1993

Bengt Westerberg

Mats Odell
(Kommunikationsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en utvidgning i fråga om tillämpningen av lagen (1988:15) om förbud mot radarvarnare på så sätt att lagen även skall gälla för anordningar som varnar för sådana hastighetsmätningar som sker med hjälp av laser, s.k. laservarnare. De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 juli 1994.

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop.
1993/94:102

Regeringen föreslår att riksdagen

antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1988:15) om förbud mot radarvarnare.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag om ändring i lagen (1988:15) om förbud mot radarvarnare

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1988:15) om förbud mot radarvarnare,

dels att rubriken till lagen skall ha följande lydelse: "Lag om förbud mot radar- och laservarnare",

dels att 1, 2 och 4 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Med radarvarnare förstås i denna lag varje anordning som är konstruerad för att ta emot elektromagnetiska vågor från en radarhastighetsmätare för vägtrafik.

Med laservarnare förstås i denna lag varje anordning som är konstruerad för att ta emot elektromagnetiska vågor från en laserhastighetsmätare för vägtrafik.

2 §

Radarvarnare får inte tillverkas, innehas, överlåtas eller användas. Ej heller får en annan anordning som är så konstruerad att den kan ta emot elektromagnetiska vågor från en radarhastighetsmätare användas i ett fordon för detta ändamål.

Radarvarnare eller laservarnare får inte tillverkas, innehas, överlåtas eller användas. Ej heller får en annan anordning som är så konstruerad att den kan ta emot elektromagnetiska vågor från en radarhastighetsmätare eller en laserhastighetsmätare användas i ett fordon för detta ändamål.

<p>En radarvarnare eller annan anordning som varit föremål för brott enligt denna lag skall förklaras förverkad.</p>	<p>En radarvarnare, <i>en laservarnare</i> eller annan anordning som varit föremål för brott enligt denna lag skall förklaras förverkad.</p>
--	--

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

3 Ärendet och dess beredning

Lagen (1988:15) om förbud mot radarvarnare trädde ikraft den 1 april 1988. Bakgrunden till lagstiftningen återfinns i prop. 1987/88:49. Av den nämnda propositionen framgår att en radarvarnare tekniskt kan beskrivas som en mottagare av elektromagnetiska vågor, dvs. en radiomottagare. I propositionen anges vidare att det finns s.k. radardektorer som används bl.a. på fritidsbåtar som ett hjälpmedel att upptäcka andra båtar vid dålig sikt. Användningen av sådana radardektorer är därför endast förbjuden om de används i fordon i syfte att ta emot elektromagnetiska vågor från en radarhastighetsmätare.

Rikspolisstyrelsen har i en skrivelse den 19 februari 1993 till regeringen hemställt att lagen om förbud mot radarvarnare utvidgas så att den även omfattar sådana anordningar som varnar för hastighetskontroller som sker med hjälp av laser, s.k. laservarnare. Rikspolisstyrelsen har även hemställt att förbudet mot laservarnare förutom vägtrafik även skall omfatta terräng- och sjötrafik.

Rikspolisstyrelsens framställning har remissbehandlats. Yttranden har kommit in från Riksåklagaren, Vägverket och Motorförarnas Helykterhetsförbund (MHF).

Lagrådets hörande

Den föreslagna lagändringen är enligt regeringens mening endast en teknisk justering och av sådan enkel beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

4 Laservarnarens funktion

Av en kompletterande teknisk beskrivning från Rikspolisstyrelsen av laservarnarens funktionssätt framgår bl.a. följande. En olikhet mellan en radarhastighetsmätare och en laserhastighetsmätare är att radarhastighetsmätaren arbetar med radiovågor medan laserhastighetsmätaren arbetar med ljusvågor. En laserhastighetsmätare sänder iväg en ljusimpuls inom det osynliga våglängdsområdet och denna impuls reflekteras mot det fordon som man önskar bestämma hastigheten på. En laservarnare består av en ljusmottagare som är känslig för ljus inom det aktuella

våglängdsområdet. En mätning med en laserhastighetsmätare görs inom loppet av ca 1 sekund. Detta innebär att föraren av det fordon vars hastighet mäts inte hinner reagera förrän hastigheten registrerats av laserhastighetsmätaren. De fordon som befinner sig i närheten av det fordon som först mäts hinner emellertid få en varning på grund av att laservarnaren i regel har en räckvidd som uppgår till uppemot två kilometer.

Prop.
1993/94:102

5 Överväganden

Regeringens förslag: Lagen (1988:15) om förbud mot radarvarnare utvidgas på så sätt att lagen även skall gälla laservarnare. Lagens rubrik ändras till följd därav till: "Lag om förbud mot radar- och laservarnare".

Rikspolisstyrelsens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Rikspolisstyrelsen har dock föreslagit att förbudet mot laservarnare skall gälla även för trafik i terrängen och för sjötrafik.

Remissinstanserna: har tillstyrkt att lagen om radarvarnare utvidgas till att även omfatta s.k. laservarnare. Då det gäller frågan att låta lagen gälla även för sjö- och terrängtrafik har Riksåklagaren anfört att detta förutsätter att man kan utesluta att det finns ett legitimt behov av laservarnare i sådana sammanhang.

Skälen för regeringens förslag: Den nuvarande lagen om förbud mot radarvarnare har funnits sedan den 1 april 1988. Tekniken för mätning av hastigheter har därefter utvecklats så att polisen tagit i bruk ett nytt hjälpmedel för mätning av hastigheter som innebär att hastigheten mäts med hjälp av ljusvågor (laser) i stället för med radarvågor. På samma sätt som då det gäller mätning med radar finns det möjlighet att med hjälp av särskilda anordningar varna för hastighetsmätningar som sker med hjälp av laser. Den nuvarande lagen bör därför utvidgas så att den även omfattar laservarnare.

Då det gäller det slag av trafik för vilken lagen bör tillämpas anser regeringen att det inte har framkommit några omständigheter som talar för att det finns något reellt behov av att utvidga lagen så att den beträffande laservarnare omfattar även annan trafik än vägtrafik. Det naturliga i detta sammanhang är enligt regeringens mening att utforma lagstiftningen på så sätt att förbudet mot laservarnare ges motsvarande räckvidd som förbudet mot radarvarnare.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 2 december 1993

Närvarande: statsrådet B. Westerberg, ordförande, och statsråden Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg,

Föredragande: statsrådet Odell

Regeringen beslutar proposition 1993/94:102 Ändring i lagen (1988:15) om förbud mot radarvarnare.

